

O životě

*co je to život strýčku
zeptal se Pét'a otáčejíc se od hraček
to nepochopíš, je to složité
tobě je pět a jsou lidé kteří to nevědí
a je jim hodně let*

*život je dar Pét'o
dar který lidem příroda dala
aby až po mnoha letech poznají jeho tajemství
zpátky si ho vzala*

*žít to nejde naučit, to musí být v tobě
to není přijít na hřbitov a už se vidět v hrobě
to je s otevřenýma očima se dívat kolem sebe
co pro jiného mračno je, v tvých očích je nebe*

O lásce

*miluji jednu dívku
a chci ji jen pro sebe mít
a všechno co jí na očích uvidím jí dát
a říct jí
jak je to krásné mít tě rád
jinou než tebe nechci nikdy milovat
a jen pro tebe chci žít*

*jsi bohyně mého srdce
krásná a něžná jak z pohádky víla
v tvém úsměvu je utajená síla
a ta mě spoutává jako otroka
nedá mi v noci spát
kreslí mi tvůj obraz před očima
a pod něj píše
to je tvoje víla, ta kterou máš rád*

O nešťastné lásce

*jak vzplane láska, rozkvetne kytička
přibude vráska na čele maličká
a někdy skrašluje a někdy bolí
jak srdce poroučí a mozek svolí*

*já mám tě rád a nevím jak bych ti to řekl
jak skloubit v slova myšlenky a city
jak najít na nešťastnou lásku lék
jak zapomenout a nebýt přítom zpítý*

*proč nemá volnou cestu cit
proč nenachází někdy lidé slova
proč o vše krásné musíme se bít
proč tak neradi začínáme znova*

*snad každý chtěl přestat jenom snít
zkusit i víc na tomto světě
však naučili nás nejdříve klít
a potom pykat kvůli jedné větě*

*kde vzala se v nás ta nedůvěra
kdo zakázal slova a vymyslel hesla
proč nad hlavou visí nám pověra
kdo srazil lásku až na kolena klesla*

*mám nejdřív smát se a potom plakat
anebo plakat a pak se smát
nad lidským citem začíná se smrákat
pojd' nebudem si jednou hrát*

O touze

*chtěl bych být kotě stočené do klubička ve tvém klíně
chtěl bych být pravdou ve tvém víně
chtěl bych být vodou křišťálové studánky z které budeš pít
chtěl bych být s tebou chtěl bych s tebou být*

*chtěl bych být sluncem které svítí do tvých tváří
chtěl bych být časem v kterém se ti daří
chtěl bych být nocí v které budeš snít
chtěl bych být s tebou chtěl bych s tebou být*

Otázky

*až vysvitne slunce bude ti hej
ze zimního spánku se probudíš
svět zahýří barvami zas bude krásnej
už nebude zlej*

*pak zeptáš se proč jsou tu květiny
proč jabloň kvete tak krásně
proč život máš jenom jediný
a proč píšou se vůbec básně*

*já řeknu ti neptej se pořád proč
dívej se kolem sebe
vždyť svět máme já i ty jediný
a nad hlavou jedno nebe*

O smrti

*když den se střetne s nocí
a myšlenka s myšlenkou
ve chvíli kdy není čas na lásku
pod olovem oblohy z níž prší jiskry
jen zima zůstává*

*dnes zemřel člověk
a skromný průvod ho provází
po cestě co zpátky nevede*

*uroňte slzu ze zvyku
pokropte rakev jako kyticíku
co nikdy nevzklvete
zapijte žal vždyť je to tradice
nechte číst život člověka
a pak ho pokrčte*

O dětství

*já často vracím se do těch dnů
pohádek v postýlce a dětských snů
a velkých udivených očí
a čerta s Káčou co v kole se točí*

*motýlka v trávě co je až po kolena
a dospělého strýce beze jména
co pohladí po vlasech a zeptá se či jsem
odkudsi bonbón vykouzlí a řekne jen si vem*

*do těch dnů Sněhurek a velkých sněhuláků
a zlatých živých jisker co padají do uhláku
za tajuplných zimních nocí
kdy ledová královna má zemi v moci*

*já často vracím se do říše pohádek
sedmero krkavců a sedmi kůzlátek
zlatého kapradí a čarovného hada
maličké Popelky co prince má ráda*

*chci sedmero hor projít a sedmero řek
uvidět babičku co na všecko má lék
zápasit se saní a nemuset se bát
v té říši pohádek kde vracím se tak rád*

Mír

*někdy si řekneš, jak krásné je žít
a jindy zas že život nemá cenu
tu chtěl bys lehnout si do trávy
a nemyslet, nesít
neslyšet lidského smíchu, či stenu*

*jen tak ležet chtěl bys
a na chvíli být sám sebou
nevědět o válkách, o lidech, o zemi
necítit, jak tě nohy v rose zebou*

*nevidět mrzáky, zraněné, umírající
předčasně zmařené životy
dřívější hrdiny, teď před smrtí se kající
padlé vojáky, jež umírali s pocitem nicoty*

*a najednou uslyšíš zpěv ptáků
kdesi v dálce zurčící vodu v potoce
na louce uvidíš hlouček dětí při pouštění draků
v sadech žluté listí stromů, jež pokorně dávají své ovoce*

*tu zatočí se ti hlava
a opojen prostou krásou přírody lehneš si do trávy
a už nemyslíš na zlo a na lidi
ani na válčící národy*

Výčitka

*snad jednou poznáš co je to láska
to já už dávno zapomenu
s tváře ti spadne ta pyšná maska
co studí po kamenu*

*rozeznáš přetvářku od úřimnosti
začneš mít jiné sny
ochutnáš z kalichu hořkosti
budeš si šetřit své dny*

*pak prohlídneš tento svět
snad projdeš i jeho špínou
uplyne jenom pár let
a staneš se docela jinou*

*pochopíš co pro mne znamenal
jen dotek tvé dívčí dlaně
proč nechtěl jsem hned se tě vzdát
a přidávat k staré ráně*

*slibuji a vím je ti to jedno
že zapomenu co bude v mé moci
na jediné pohlazení v životě
na nedokončený polibek po půlnoci*

*přibude vzpomínka
nevím proč stačilo tak málo
vždyť nebylo mezi námi nic
a tak hodně mi to dalo*

Přání

*proč nejsou lidé na sebe trochu více milí
neodhodí umně nalíčenou masku z obličeje
proč nepřestanou se věčně přetvařovat a dělat co je jim cizí
proč myslí každý jen na sebe*

*proč neřekne jeden druhému buď mi bratrem
a všichni lidé naší Země jedna rodina
vždyť všechno co pro tebe dobré či špatné je
to dobré či špatné i pro mne znamená*

*žijme svorně bez zbytečných sporů
a slovo válka ať navždy pozbude významu
jen pomocí všech odhalíme tajemství nekonečných vesmírů
přetvoříme tuto planetu na rozkvetlou zahradu*

Zamilování

*když zavřeš, oči vidíš ji
bezdné oči, rudé rty, zlaté vlasy
překrásný úsměv zatlačující všechny starosti*

*je tak krásná, že bys vedle ní vypadal jako kostra vedle těla
chtěl bys jí to říct, ale bojíš se, že tě odbude několika slovy
a ty ztratíš vše, čím jsi dosud žil*

*tak raději mlčíš, díváš se na ni
a jednou ji uvidíš s druhým jít, bezstarostně se usmívat
a v tobě puká srdce, svírá se ti hrud', a stále ji vidíš*

*svěřil by ses, ale nemáš komu
snažíš se zapomenout a aniž si to uvědomíš
zastavíš se na procházce u jejího domu*

První láska

*jednou ucítíš v srdci neklid
před očima máš stále jednu tvář
nechceš ten neklid v srdci nemít
ale nechceš být taky k sobě lhář*

*po mnoha prosněných nocích, plných představ a přání
kdys viděl oné dívky krásnou tvář
a skoro cítil jejího sladkého dechu hřání
jsi po probuzení rychle sháněl snář*

*tu uvědomil sis, že nemůžeš dál tak žít
že potřebuješ mít ji rád
těšit se na ni a moci k ní jít
a něco krásného jí dát*

*ale jen málo se ti v životě splní
jednou ji uvidíš vycházet z kostela v bílém závoji
a bude ti v tu chvíli do pláče
ale uplynou léta a čas i největší rány zahojí*

Dopis

*píšu ti Majko psaní
neb nemám odvahu ti říct, co budu psát
jsi jediným snem mého spaní
a víc než svůj život mám tě rád*

*u břehu se kolébá malá loďka
ty a já máme se státí posádkou
loďka však marně čeká až do ní nasednem
aby proplula s námi pohádkou*

*a já marně čekám že se najednou objevíš
naše cesty se rozešly aniž by se předtím střetly
a já píšu tento dopis
a ani se nedovím zda jej tvé oči četly*

BALADA

*do hospody vešel muž statné postavy
a nehádali byste mu hodně let
však vrásky na čele prozrazovaly obavy
ten muž za krátkou dobu poznal svět*

*hoj nalej žíznivému vína
by smočil jazyk v lahodném to moku
a utopil v něm obraz kata, co nevinného stíná
ten obraz bezpráví, co utkvěl mu v oku*

*při těch slovech se zkrabatilo mu čelo
a jakoby mráz mu proběhl po těle
a všichni, co seděli kol něho
utichli jako v kostele*

*a začal vyprávět
o zemích špíny a bídy
o dětech bez lásky
o puškách místo křídly*

*o mužích, co zapomněli na mámu
o zbraních o válkách
o tmě co přichází po ránu
a oni tiše poslouchali
mluvil o dvacátém století*

KRITIKA

*bijem se o právo abychom mohli lhát
majetek druhého nám nedá v noci spát
vidíme chyby prstem ukazujem
na velké ryby velké pikle kujem*

*čekáme velký den, kdy každému ukážem
čím menší tím větší sen a houby dokážem
učíme papoušky říkat, že jsme dobří
na němé papoušky je dobrý jed kobří*

*rýpem se v zemi jako ty svině
na krku nosíme místo hlav dýně
každý je tvorstva pán sám sobě bohem
přitom se mydlíme za každým rohem*